

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/273/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416205259
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1416205259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: S. A. M. Z. M. J. , J. O. X.XX.XXXX, Y. G. E., O. Č.. XXX/XX, zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 44 250 029, Poprad, Námestie svätého Egídia č. 40/93, za ktorú konajú JUDr. Jozef Beňo, PhD. a Mgr. Pavol Antoš, proti žalovanému: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., IČO: 35 919 001, Bratislava, Dúbravská cesta č. 14, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Union poisťovňa, a. s., IČO: 31 322 051, Bratislava, Karadžičova č. 10, o zaplatenie 3.101,87 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 3. septembra 2019, č. k. 6 C 117/2016-233, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 3. septembra 2019, č. k. 6 C 117/2016-233, vo výroku I. p o t v r d z u j e a vo výroku II. m e n í tak, že žalovanému a intervenientovi priznáva nárok na náhradu trov konania každému v rozsahu 100 %.

II. Žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania každému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 3.9.2019, č. k. 6 C 117/2016-233, zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.101,87 € s príslušenstvom titulom náhrady škody. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému a intervenientovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 9 ods. 1, § 9a ods. 1, 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), (ďalej len „cestný zákon“), § 12 ods. 1, 2, § 13 ods. 1, 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. Federálneho ministerstva dopravy, ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (ďalej len „vyhláška č. 35/1984 Zb.“), § 420 Občianskeho zákonníka. Po vecnej stránke uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.4.2015 na diaľnici v smere z Ružomberka do Poradu v časti 100 metrov od označenia „Odpočívadlo Dechtáre 1000 m“ došlo k vzniku škodovej udalosti - zrážky motorového vozidla značky Audi A4, EČV: K., ktorého vlastníkom bol žalobca, so zvieratom - bobrom. Pri zrážke došlo k poškodeniu predmetného vozidla a predpokladané náklady na opravu boli vyčíslené vo výške 3.101,87 € s DPH. Žalobcovi bol dňa 29.6.2015 doručený list od Union poisťovne, a.s., ako poisťovateľa žalovaného s označením „Likvidácia poistnej udalosti stanovisko“, ktorým bol zamietnutý nárok žalobcu na plnenie z poistnej udalosti č. XXXX-XXXX z dôvodu, že žalovaný si splnil svoje povinnosti v zmysle § 9a ods. 2 cestného zákona. V stanovisku bolo uvedené, že úsek diaľnice, kde došlo k škodovej udalosti bol označený dopravným značením A18 upozorňujúcim na pohybujúcu sa zver. Dňa 21.9.2015 podal žalobca sťažnosť proti postupu žalovaného, pričom žalovaný zotrval na svojom stanovisku. Žalobca následne doručil žalovanému dňa 18.3.2016 predžalobnú výzvu. Žalobca má za to, že nekonaním žalovaného (neoplnotením diaľnice) došlo k nedodržaniu bezpečnosti daného úseku diaľnice, pretože daný úsek nebol vôbec zabezpečený proti migrujúcej zveri. V danom

prípade je podľa žalobcu zrejmé, že ku škode došlo v dôsledku závad v zjazdnosti cesty a nejde o stavebný alebo dopravno-technický stav cesty, keď nemohol predísť stretu so zvieratom ani pri vynaložení všetkej starostlivosti a obozretnosti, preto je žalovaný ako subjekt zodpovedný za správu diaľnic, zodpovedný aj za škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti so závadou v zjazdnosti diaľnice. Preto žiada nahradiť vyčíslené náklady na opravu vozidla vo výške 3.101,87 € a úrok z omeškania z tejto dlžnej sumy odo dňa márneho uplynutia lehoty uvedenej v predžalobnej výzve zo dňa 18.3.2016.

1.2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že v zázname o preverení oznámenia - škodovej udalosti zo dňa 30.4.2015 je deklarované, že k vzniku škodovej udalosti došlo na 445 km v smere z Ružomberka do Liptovského Mikuláša. Na 445,10 km sa nachádza výstražná značka A18 „Pozor zver“, a teda v mieste nehody bola osadená výstražná dopravná značka. Podľa žalovaného je dôležité preukázanie skutočnosti, či pohybujúca sa zver - bobor, tvorí závalu v zjazdnosti. Súčasne argumentoval tým, že podľa § 9a ods. 1, 2 cestného zákona (1) užívatelia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií nemajú nárok na náhradu škody, ktorá im vznikla zo stavebného stavu alebo dopravno-technického stavu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií; (2) správcovia však zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti, okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť. Predpokladom zodpovednosti je preto závala v zjazdnosti komunikácie ako príčina vzniku škody. Povinnosť oplotiť diaľnicu nevyplýva zo žiadnych všeobecne záväzných predpisov ani noriem. Prípadné neosadenie značky alebo oplotenia netvorí závalu v zjazdnosti a žalovaný preto nemôže zodpovedať za škodu v zmysle § 9 ods. 2 cestného zákona.

1.3. Žalobca nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného, že nešlo o závalu v zjazdnosti, pričom odkazoval na § 12 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. Je nespochybniteľné, že vodič nemohol v žiadnom prípade predvídať ani pri jazde prispôsobenej stavebnému a technickému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam, že dôjde k nezjazdnosti pozemnej komunikácie v dôsledku pohybujúcej sa zveri na diaľnici. Žalovaný však predvídal závalu v zjazdnosti komunikácie, keď na miesto osadil značku upozorňujúcu na pohyb zveri. Upovedomenie na diaľnici, kde je minimálna predpísaná rýchlosť 80 km/h o tom, že môže vbehnúť zver na cestu je maximálne alibistické, keďže fakticky nie je možné zabrániť škodovej udalosti v takejto rýchlosti, ak dôjde k náhlemu vstupu zveri na diaľnicu.

1.4. Intervenient vo vyjadrení k žalobe uviedol, že má právny záujem na výsledku sporu, preto vstupuje do konania na strane žalovaného. V čase vzniku škodovej udalosti mal intervenient uzavretú poisťovnú zmluvu č. XX-XXXXX o poistení všeobecnej zodpovednosti za škodu, na základe ktorej by v prípade neúspechu žalovaného v tomto konaní mal byť povinný uhradiť žalobcovi náhradu škody. Intervenient sa plne stotožňoval s vyjadrením žalovaného k žalobe. Náhle prechádzajúci bobor netvorí závalu v zjazdnosti, keďže takouto závadou by mohol byť len v prípade, keby na komunikácii ležal a správca komunikácie by ho svojvoľne počas výkonu bežnej údržby neodstránil a uhynuté zviera by bránilo v zjazdnosti komunikácie.

1.4.1. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 30.4.2015 došlo na diaľnici na 445 km v smere od Ružomberka do Liptovského Mikuláša k stretu osobného motorového vozidla EČV: K s bobrom, následkom čoho došlo k poškodeniu motorového vozidla, patriaceho žalobcovi. V čase nehody motorové vozidlo riadil O. H. a syn žalobcu bol v čase nehody jeho spolujazdcom. Rovnako bolo preukázané, že náklady na opravu vozidla boli ocenené na sumu 3.101,87 €, pričom znalec s ohľadom na fotodokumentáciu pripustil, že poškodenie vozidla a jeho následná kalkulovaná oprava bola, s prihliadnutím na odrátanie položky za ozdobné lišty, ktoré neboli súčasťou tohto typu vozidla, vo výške 2.806,70 €. Rovnako bolo nesporné, že vozidlo bolo opravené v autoservise G+G AUTOSLUŽBY Poprad, pričom k finančnej úhrade opravy nedošlo, pretože cenu opravy si žalobca započítal u žalovaného za iný bližšie nešpecifikovaný dlh, ktorý mal voči žalobcovi, ten, kto mu opravoval auto. Tak isto bolo nesporné, že k stretu došlo tým spôsobom, že bobor vošiel do jazdnej dráhy vozidla Audi. Z uvedených preukázaných skutočností vyplynulo, že žalobcovi bola spôsobená škoda na jeho majetku, pričom žalobca túto škodu priamo (ani prostredníctvom vodiča) nezavinil, čo vyplýva aj z preverenia škodovej udalosti spísanej KR PZ v Žiline. Súd preto riešil otázku zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu. Na vznik práva na náhradu škody musia byť splnené podmienky vyplývajúce z tzv. príčinnej súvislosti (kauzálneho nexusu) medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. Súd poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 177/2008 zo dňa 1.3.2010, podľa ktorého je základnou podmienkou vzniku zodpovednostného vzťahu príčinná súvislosť medzi konaním (opomenutím) škodcu a vzniknutou škodou u poškodeného, ktorá musí byť predvídateľná. Predpokladom úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti konaním/opomenutím škodcu, následkom (škodou) a príčinnej súvislosti

medzi nimi. Škoda musí byť súčasne spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Škoda, ani porušenie právnej povinnosti samé osebe ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a k tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená, ale bezpečne preukázaná a v tomto konaní toto bremeno znášal žalobca, ako poškodený. Na základe uvedeného subjekt môže byť zodpovedný za škodu len za predpokladu, že určitá skutočnosť škodu skutočne spôsobila.

1.4.2. Základnou otázkou, ktorú súd prvej inštancie riešil, preto bola otázka zodpovednosti za škodu, uviedol, že až následne je možné riešiť otázku oprávnenosti výšky uplatnenej škody. Konštatoval, že žalobca nepreukázal zodpovednosť žalovaného za uplatnenú škodu, a to z nasledovných dôvodov. V zmysle § 9a ods. 1 cestného zákona žalobca ako užívateľ diaľnice nemá nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla zo stavebného stavu alebo dopravno-technického stavu diaľnice. Stavebným stavom diaľnice je v zmysle vyhlášky jej kvalita, stupeň opotrebenia a povrch, pozdĺžne alebo priečne vlny, hojné výtlky, ktoré nemožno odstrániť bežnou údržbou, nosnosť vozovky, mostov a priepustov a vybavenie komunikácie z hľadiska bezpečnosti dopravy (dopravné značky a zariadenia, bezpečnostné a ochranné zariadenia a pod.). Dopravno-technickým stavom diaľnice sa rozumie jej technické znaky (priečne usporiadanie, priečny sklon a šírka vozovky, smerové oblúky, pozdĺžne sklony a zakružovacie polomery nivelety, druh vozovky a pod.) a začlenenie komunikácie do terénu (rozhrád, nadmorská výška a pod.). Je teda zrejmé, že vybavenie diaľnice z hľadiska bezpečnosti dopravy (neosadenie oplatenia popri diaľnici), je stavebným stavom diaľnice, za ktorý žalobca nemá nárok na náhradu škody. Nárok na náhradu škody by však žalobca mal, ak by sa jednalo o závalu v zjazdnosti diaľnice (§ 9a ods. 2 cestného zákona). Súd sa preto zaoberal otázkou, či bobor, nachádzajúci sa na diaľnici, tvorí závalu v zjazdnosti v zmysle cestného zákona. Súd prvej inštancie poukázal na to, že vykonávací predpis k cestnému zákonu uvádza fakultatívny výpočet (používa spojku najmä) závad v zjazdnosti ciest, pričom na danú sporovú vec možno pri logickom výklade použiť § 12 ods. 2 písm. a) vyhl. č. 35/1984 Zb. (závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Závadami v zjazdnosti sú najmä ojedinelé výtlky, výmole a hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený udržiavací materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje). Je nepochybné, že v danom prípade chcel zákonodarca závalu v zjazdnosti vymedziť tak, že veci nachádzajúce sa na ceste tam boli v čase stretu s vozidlom v „statickom stave“ (spadnutý strom, kamene). Veci v „kinetickom stave“ (ktoré v čase prejazdu vozidla padajú na cestu, alebo vbiehajú do cesty), zákonodarca nevčlenil pod pojem závala v zjazdnosti. Implikáciou je preto možné dospieť k výkladu, že ak sa nejedná o „statický predmet“ na vozovke, nejedná sa v takomto prípade o závalu v zjazdnosti. Obdobný výkladový vzorec je možné použiť aj v prípade bobora, ktorý prebiehal cez diaľnicu a ktorého zachytilo vozidlo žalobcu. Nakoľko sa tento bobor pohyboval po diaľnici (prebiehal cez cestu) a nebol statickou prekážkou ležiacou na ceste (žiadna zo sporových strán netvrdila, že bobor na ceste nehybne ležal), nemohol byť prebiehajúci bobor závalou v zjazdnosti v zmysle § 9a ods. 2 cestného zákona, a teda žalovaný nie je zodpovedný za škodu, ktorú prebiehajúce zviera spôsobilo na žalobcovom aute. Keďže súd nemal preukázaný zodpovednostný vzťah medzi tvrdeným nekonaním žalovaného a vzniknutou škodou v príčinnej súvislosti s týmto nekonaním, nemohol z uvedeného dôvodu žalobe vyhovieť, a preto ani nemal dôvod podrobnejšie sa zaoberať otázkou výšky uplatnenej náhrady škody. Súd poznamenal, že samotný znalec, ktorého odborné vyjadrenie si dal žalobca vypracovať, sám vylúčil z opravy položky v hodnote 2 x 96,60 € bez DPH (okrasné lišty nárazníka), napriek tomu žalobca zotrval na úhrade pôvodne žiadanej škody bez ohľadu na to, aby na túto skutočnosť nejako reflektoval.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému a intervenientovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v celom jeho rozsahu, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, dôvodiac § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. Vytýkal súdu prvej inštancie, že opomenul minimálne šesť podstatných právnych okolností. 1. Vytýkal súdu prvej inštancie, že vyhláška č. 35/1984 je stará 35 rokov. V čase jej prijatia bolo na Slovensku len necelých 150 kilometrov diaľnic. Žiadne bezpečnostné oplatenia neexistovali. V súčasnosti je na Slovensku viac ako 600 kilometrov diaľnic. Takmer všetky úseky sú oplatené ochranou proti zveri. Hustota cestnej dopravy vzrástla od roku 1984 viac ako štvornásobne. Za týchto okolností aplikovať vykonávací právny predpis doslovne, bez ohľadu na zmenu konkrétnych okolností, je súdny formalizmus najvyššieho stupňa. 2. Ani spomenutá vyhláška nedefinuje závady

v zjazdnosti taxatívne. Ustanovenie § 12 ods. 2 používa výraz „najmä“. Nejde teda o taxatívny, ale príkladný výpočet. Súd tejto právnej skutočnosti nevenoval žiadnu pozornosť a napísal odôvodnenie tak, akoby tento výpočet bol taxatívny. 3. Vyhláška definuje závady v zjazdnosti ako „zmeny v zjazdnosti, ktoré nemôže vodič predvídať“. Odvolateľ poukázal na to, že súd vytvoril vlastnú definíciu, podľa ktorej sú závady v zjazdnosti statické javy a kinetické javy pod tento pojem nespádajú, pričom vytýkal súdu, že nie je možné zistiť, ako k tomuto záveru súd dospel. Samotný text právneho predpisu o takomto rozlíšení nič neuvádza. Dôvodil, že vyhláška za závadu v zjazdnosti považuje aj poľadovicu, ktorá vznikne v dôsledku zlého odvedenia vody z cesty. Prítom vodič, ktorý jazdí v teplotách pod bodom mrazu by mohol takýto stav predvídať. Uviedol, že stret s divou zverou sa dá predvídať v lese, na poli, na cestách, ale nie na diaľnici. Stret s voľne žijúcou zverou na diaľnici je typickým príkladom „zmeny v zjazdnosti, ktoré nemôže vodič predvídať“, presne tak, ako to stanovuje právny predpis. 4. V danom prípade vodič nevidel značku „pozor zver“. Pred Liptovským Jánom zišiel z diaľnice na toaletu a následne sa na diaľnicu vrátil. Od pripájača už žiadna značka nebola, tak ako vyplýva z videozáznamu, ktorý žalobca predložil. Napriek tomu je potrebné zamyslieť sa nad otázkou, aký význam má značka „pozor zver“ na diaľnici. Ak sa takáto značka nachádza na ceste I. - III. triedy, má vodič možnosť spomaliť vozidlo tak, aby sa prípadnému stretu vyhol, alebo aby aspoň znížil jeho následky. Na diaľnici však vodič nesmie jazdiť rýchlosťou pod 80 km/h. Ak však jazdí rýchlosťou 80 km/h, dobiehajú ho kamióny rýchlosťou 90 km/h, ktoré nesmú predbiehať a vytvára sa kolóna. Minimálna bezpečná rýchlosť osobného auta na diaľnici je teda najmenej 95 - 100 km/h. Pri takejto rýchlosti sa zabrániť stretu s náhlou prekážkou nedá. Navyše značka „pozor zver“ nie je doprevádzaná značkou zníženie rýchlosti. Čo márobiť vodič vozidla, ktorý zbadá na diaľnici značku „pozor zver“ nie je jednoduché definovať. Vodič má povinnosť prispôbiť jazdu svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky. Povinnosť prispôbiť jazdu na diaľnici možnosti prebiehajúcej zveri neexistuje. Táto značka má určitú informatívnu úroveň, ale sama osebe nie je spôsobilá vodiča ochrániť, lebo na ňu nemá v podstate ako vhodne reagovať. 5. Odvolateľ poukázal na to, že existuje účinný spôsob ochrany vodičov a vozidiel a tou je ochranné oplotenie a biokoridory. Na tieto zariadenie sa „skladajú“ milióny európskych a domácich daňových poplatníkov, preto nie je zrejmé, z akého dôvodu na danom úseku chýbali. Navyše na diaľničnom úseku pod Tatrami, kde je najviac migrujúcej zveri na Slovensku. Podľa odvolateľa paradoxne v tomto zmysle vyznieva obrana žalovaného, ktorý na jednej strane tvrdí, že budovanie oplotení neustanovuje žiadny právny predpis, ale súčasne ich buduje na všetkých diaľničných sieťach. Aj na mieste nehody bol krátko na to vybudovaný plot, čo žalovaný na pojednávaní výslovne potvrdil. 6. Odvolateľ ďalej konštatoval, že výstavbu ochranného oplotenia ustanovuje právna norma STN 73 6101 Projektovanie ciest a diaľnic bod 11 Vybavenie ciest a diaľnic. V tejto časti sú uvedené zásady pre projektovanie a priestorové usporiadanie: „...ochrany proti zveri“. Technická norma teda s výstavbou oplotenia počítá a žalovaný ju skutočne na väčšine úsekov aj dodržiava. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že túto právnu a skutkovú okolnosť nechal nepovšimnutú. STN ako určité pravidlá, usmernenia, charakteristiky alebo výsledky činností sú zamerané na dosiahnutie najvhodnejšieho usporiadania vzťahov v danej oblasti a pri všeobecnom a opakovanom použití. Upravujú takú oblasť spoločenských vzťahov, ktorým je potrebné vzhľadom na ich dôležitosť poskytnúť danú úpravu, resp. ochranu. Napriek skutočnosti, že STN nie sú záväzné, neznamená to ich neplatnosť. Nezáväznosť technickej normy sa prejavuje len v tom, že pri danej problematike je možné použiť aj iné riešenie ako stanovuje norma s tým, že nové riešenie musí kvalitatívne zodpovedať minimálne pôvodnej požiadavke. Odvolateľ dôvodil, že je technicky možné oplotiť diaľnice za súčasného vybudovania biokoridorov pre migrujúcu zver. Zanedbanie tejto povinnosti malo v konkrétnom prípade za následok vznik škody, za ktorú je zodpovedný žalovaný. Nie každé predchádzanie škode musí byť osobitne upravené v právnom predpise. Takáto hypertrofia práva nie je možná, ani žiaduca. Existuje všeobecná prevenčná povinnosť, ktorá zaväzuje každého a o to viac odborne spôsobilé osoby. Navyše Národnú diaľničnú spoločnosť, ktorá disponuje obrovskými zdrojmi financií z daní, cestných daní, diaľničných poplatkov, mýta a eurofondov. Ak teda existuje účinný spôsob prevencie a ak ho žalovaný aj skutočne využíva, je jeho absencia na mieste nehody jeho závažným pochybením. Podľa odvolateľa v prejednávanej veci ide o vec veľkého všeobecného významu. Hoci v konkrétnom prípade nejde o vysokú sumu, alebo ľudský život a zdravie, je podstatné, ako sa súdna prax k tomuto problému postaví. Ak bude výsledkom odvolacieho konania záver, že na diaľniciach má vodič jazdiť tak, aby sa vyhol prípadnému stretu s divou zverou, bude to mať významný dopad na právne postavenie vodičov a prevádzkovateľov vozidiel. Ak odvolací súd svojím rozhodnutím zbaví Národnú diaľničnú spoločnosť zodpovednosti za chýbajúce alebo nefunkčné oplotenie, bude to mať zásadný význam na jej snahu udržiavať tieto technické zabezpečenia vo vyhovujúcom stave. Podľa odvolateľa Národná diaľničná

spoločnosť musí niesť civilnoprávnu zodpovednosť za stav diaľnic, predovšetkým tam, kde má možnosť bezpečnosť priamo ovplyvniť. Vybudovať alebo opraviť ochranný plot nie je v žiadnom prípade nad jej možnosti. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. rozhodnutie zmeniť a žalobe vyhovieť.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril intervenient na strane žalovaného. Uviedol, že trvá na všetkých skutočnostiach, ktoré uviedol v rámci prvoinštančného súdneho konania v jeho podaniach a v prednesoch na uskutočnených pojednávaníach. Podľa neho rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, a preto nie je daný žiadny odvolací dôvod. Poukázal na to, že vyhláška č. 35/1984 Zb. je stále platná a účinná a nebola nahradená žiadnym iným právnym predpisom. V danom prípade sa tak s istotou nemôže jednať o žiaden súdny formalizmus, keďže súd pri posudzovaní veci odkazoval a vychádzal z platného, účinného a správneho znenia právneho predpisu. Ako inak mal súd vyhlášku aplikovať, ak nie jej doslovným znením. Predmetom súdneho konania neboli prípadné pozmeňujúce návrhy na úpravu znenia vyhlášky. Ďalej dôvodil, že súd správne vo svojom rozhodnutí uviedol, že vykonávací predpis k cestnému zákonu uvádza fakultatívny výpočet (požíva spojku najmä) závad v zjazdnosti a následne použil logický výklad, pri ktorom možno na danú sporovú vec aplikovať § 12 ods. 2 písm. a) vyhlášky, ktorý bližšie súd vo svojom rozhodnutí citoval, a kde je nepochybné, že v danom prípade chcel zákonodarca závalu v zjazdnosti vymedziť tak, že sa jedná o veci nachádzajúce sa na ceste v čase stretu v „statickom stave“, a že veci v „kinetickom stave“ zákonodarca nevčlenil pod pojem závala v zjazdnosti. Súd preto venoval tomuto výkladu svoju pozornosť a neuviedol, že by sa malo jednať o taxatívny výpočet, ako sa domnieva žalobca vo svojom odvolaní. Súd riadne svoje rozhodnutie ohľadom definície závad v zjazdnosti odôvodnil, preto je nepravdivé tvrdenie žalobcu, že nie je známe, z čoho súd vytvoril svoju vlastnú definíciu závad v zjazdnosti. Názor prvoinštančného súdu potvrdzujú aj rozhodnutia iných súdov, na ktoré intervenient poukázal v podaní zo dňa 22.7.2019. K úvahám odvolateľa, týkajúcim sa významu dopravnej značky „pozor zver“ na diaľnici, intervenient uviedol, že toto nebolo predmetom súdneho konania, preto sa k tomu nebude vyjadrovať. Pokiaľ ide o vybavenie cesty dopravnými značkami, poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 22.7.2019. Uviedol, že žalovaný buduje oplotenie diaľnic v dôsledku zvýšenia bezpečnosti, a to v závislosti od meraných bezpečnostných parametrov na jednotlivých cestách. Uvedené mu nemôže byť dávané na ľarchu, aj keď je to len na jeho dobrovoľnej báze, keďže žiaden právny predpis neustanovuje žalovanému povinnosť oplotenie budovať. Ďalej dôvodil, že ani existencia technickej normy, na ktorú poukazuje vo svojom odvolaní žalobca, nie je predmetom tohto súdneho konania, uviedol, že neexistuje zákonná povinnosť na stavanie oplotenia pri diaľniciach. Intervenient vo vyjadrení konštatoval, že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne iné skutočnosti, ako tvrdil v rámci prvoinštančného konania okrem skutočnosti, že vodič poškodeného vozidla nevidel značku „pozor zver“, pretože pred Liptovským Jánom zišiel z diaľnice na toaletu a následne sa diaľnicu vrátil a od pripájača už žiadna značka nebola. Podľa intervenienta takéto tvrdenie žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie neuviedol, nevyplýva ani z predložených dôkazov. Toto tvrdenie tak poskytuje priestor pre prípadné opätovné zaobranie sa skutočnosťou, kde v skutočnosti došlo k zrážke s bobrom, a či k zrážke skutočne došlo pred dopravnou značkou „pozor zver“ ako tvrdil žalobca počas celého prvoinštančného konania, alebo za touto značkou. Intervenient uviedol, že ako odvolací dôvod žalobca uviedol § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., pričom riadne nešpecifikoval odôvodnenie použitia uvedeného odvolacieho dôvodu. Podľa intervenienta vec bola súdom prvej inštancie správne právne posúdená a súd svoje rozhodnutie riadne a správne odôvodnil. Odvolaciemu súdu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie a odvolaciemu súdu navrhol odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť. Súd správne konštatoval, že žalobca nepreukázal zodpovednosť žalovaného za škodu v prejednanom prípade. Žalobca nemá nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla zo stavebného stavu alebo dopravnotechnického stavu diaľnice, žalovaný pritom poukázal na znenie § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb. Nárok by mal v prípade, ak by sa jednalo o závalu v zjazdnosti diaľnice v zmysle § 9 ods. 2 cestného zákona. Podľa žalovaného súd prvej inštancie správne ustálil, že náhle prebiehajúci bobor cez cestu netvorí závalu v zjazdnosti komunikácie. Ak súd postupoval podľa vyhlášky č. 35/1984 Zb. nemožno to považovať za opomenutie podstatnej právnej okolnosti, ale riadenie sa súdu podstatnou právnou okolnosťou a to bez ohľadu na to, v ktorom roku bola vyhláška prijatá. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením odvolateľa, že súd pri odôvodnení rozhodnutia postupoval tak, ako by bol výpočet závad v zjazdnosti vo vyhláške taxatívny, keď súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že vykonávací predpis k cestnému zákonu uvádza fakultatívny výpočet

závad. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 17/2007, podľa ktorého „Keďže nepoužitie dopravného značenia nie je závadou v zjazdnosti komunikácie, ale je súčasťou jej stavebného stavu, nebol splnený predpoklad zodpovednosti žalovanej za škodu podľa § 9a ods. 2 cestného zákona. Zároveň však táto okolnosť ako tvrdená príčina vzniku škody vylučuje vznik nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 9a ods. 1 cestného zákona, a teda aj vznik zodpovednosti žalovanej za škodu.“ Žalovaný poukázal na to, že povinnosť oplotiť diaľnicu nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu ani z technických noriem, upravujúcich zásady projektovania diaľnic aj z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na nich. Nepoprel, že v čase zrážky so zverou nebolo na danom úseku oplotenie vybudované, jeho výstavba prebiehala v období od 8.6.2015 do 6.10.2015, kedy bolo odovzdané do užívania a dopravná značka A18 „Pozor zver“ bola odstránená po jeho vybudovaní. V čase zrážky uvedená značka bola umiestnená na km 444,900 v smere na Liptovský Mikuláš. Žalovaný ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 134/2014 zo dňa 26.1.2016, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 149/99 zo dňa 24.3.2000, sp. zn. 4 Cdo 17/2007, Krajského súdu v Košiciach sp. zn.9 Co 195/2015. Odvolaciemu súdu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. V priebehu odvolacieho konania intervenient doručil súdu rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13 Cob 119/2020, zo dňa 17.2.2021, v ktorom sa súd zaoberal obdobnou problematikou ako v prejednávanej veci, pričom poukázal na to, že súdy majú povinnosť rozhodovať v skutkovo a právne obdobných veciach rovnako (§ 2 ods. 2 C.s.p.). Uviedol, že v konaní sp. zn. 13 Cob 119/2020 bolo sporné, či absencia oplotenia, resp. prerušené oplotenie a chýbajúca dopravná značka „pozor zver“ v mieste stretu so zvieratom je alebo nie je závadou v zjazdnosti diaľnice. Krajský súd, v zhode so záverom okresného súdu, v tomto prípade konštatuje, že v danej veci neosadenie dopravnej značky upozorňujúcej na výskyt zveri, resp. neoplotenie daného úseku diaľnice, predstavuje stavebný stav diaľnice tak, ako to vyplýva z ust. § 13 ods. 1 vyhlášky 35/1984 Zb., ak do stavebného stavu diaľnice patria dopravné značky, zariadenia, bezpečnostné a ochranné zariadenia a podobne. Nepoužitie dopravného značenia, nevybudovanie oplotenia, nie je závadou v zjazdnosti diaľnice, ale je súčasťou jej stavebného, resp. dopravotechnického stavu, preto nebol splnený predpoklad zodpovednosti žalovaného ako správcu diaľnice za žalobcom uplatnenú škodu v zmysle § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. Krajský súd poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 122/2019-23, zo dňa 26.11.2019. Intervenient uviedol, že krajský súd skonštatoval, že ak žalobcovi vznikla škoda v súvislosti s bezpečnostným - ochranným zariadením, neoplotením diaľnice, čo je jej stavebným stavom, to rovnako platí aj na chýbajúce dopravné značenie „pozor zver“, bola vylúčená zodpovednosť žalovaného za škodu podľa ust. § 9a ods. 1 cestného zákona. V prejednávanej veci bola vylúčená aj všeobecná zodpovednosť žalovaného za škodu podľa § 420, § 415 Občianskeho zákonníka, pretože ustanovenie § 9a cestného zákona je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym ustanovením. V danej veci príčinou vzniku škody na strane žalobcu bol stavebný stav diaľnice, preto bola vylúčená zodpovednosť žalovaného v zmysle § 9a ods. 1 cestného zákona za súčasného konštatovania, že chýbajúce oplotenie, resp. prerušené oplotenie a neumiestnenie dopravnej značky „pozor zver“ nie je závadou v zjazdnosti diaľnice, za ktorú by mal zodpovedať žalovaný. Krajský súd uviedol, že hoci § 12 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. uvádza závady v zjazdnosti diaľnic príkladom najmä pod písmenom a/ až c/, uvedený výpočet je potrebné vykladať nielen v spojení s § 12 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ale aj v spojení s § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktoré ustanovenie vymedzuje, čo sa rozumie stavebným stavom diaľnice a toto ustanovenie dopĺňa § 9a cestného zákona. Predmetné rozhodnutie odvolací súd zaslala na vedomie žalobcovi a žalovanému.

6. Ďalšie vyjadrenia do spisu doložené neboli.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25. mája 2022; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a intervenient upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.). Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné.

8.1. Žalobca sa predmetným žalobným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatať sumu 3.101,87 € titulom náhrady škody spôsobenej zrážkou motorového vozidla so zvieratom. Za škodu podľa žalobcu zodpovedná žalovaný, keďže ku škode došlo jeho nekonaním (neoplotením diaľnice) a nedodržaním bezpečnosti daného úseku diaľnice, v príčinnej súvislosti so závadou v zjazdnosti cesty, keďže podľa žalobcu oplotenie nemožno subsumovať pod stavebný alebo dopravno-technický stav cesty.

8.2. V danom spore vykonal súd prvej inštancie všetko navrhované dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď na prejednávany prípad použil ustanovenia § 9 ods. 1, § 9a ods. 1, 2 cestného zákona a § 12 ods. 1, 2, § 13 ods. 1, 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. a ustálil, že žalovaný nie je zodpovedný za škodu, ktorú prebiehajúce zviera spôsobilo na žalobcovom aute. Svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe nevyhovelo, súd prvej inštancie aj riadne odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

8.3. Odvolateľ v odvolaní dôvodil, že žalovaný tým, že neosadil na dotknutom diaľničnom úseku oplotenie a umožnil prechod zverí, spôsobil závalu v zjazdnosti diaľnice. Odvolací dôvod vymedzil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.).

8.4. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8.5. Súd prvej inštancie v prejednanom prípade, ako odvolací súd uviedol vyššie, použil na prejednávany prípad ustanovenia § 9 ods. 1, § 9a ods. 1, 2 cestného zákona a § 12 ods. 1, 2, § 13 ods. 1, 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb., použil teda správne právne predpisy a tieto aj správne aplikoval.

8.6. Podľa § 9a ods. 1 cestného zákona v znení ku dňu škodovej udalosti (30.4.2015) užívateľa diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií nemajú nárok na náhradu škody, ktorá im vznikla zo stavebného stavu alebo dopravno-technického stavu diaľnic, ciest alebo miestnych komunikácií.

8.7. Podľa § 9a ods. 2 cestného zákona správcovia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií však zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti, okrem prípadu, že preukážu, že nebolo v medziach možností tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť.

8.8. Podľa § 13 ods. 1, 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. stavebným stavom diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie sa rozumie ich kvalita, stupeň opotrebenia a povrch, pozdĺžne alebo priečne vlny, hojné výtlky, ktoré nemožno odstrániť bežnou údržbou, nosnosť vozovky, mostov a priepustov a vybavenie komunikácie z hľadiska bezpečnosti dopravy (dopravné značky a zariadenia, bezpečnostné a ochranné zariadenia a pod.) (1). Dopravno-technickým stavom diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie sa rozumie ich technické znaky (priečne usporiadanie, priečny sklon a šírka vozovky, smerové oblúky, pozdĺžne sklony a zakružovacie polomery nivelety, druh vozovky a pod.) a začlenenie komunikácie do terénu (rozhľad, nadmorská výška a pod.) (2).

8.9. Podľa § 12 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú také zmeny v zjazdnosti týchto komunikácií spôsobené vonkajšími vplyvmi, ktoré nemôže vodič predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Závadami v zjazdnosti sú najmä a) ojedinelé výtlky, výmole a hrbole v inak bezchybnom povrchu súvislého úseku vozovky, nevhodne uložený udržiavací materiál, spadnuté stromy a kamene, poškodené dopravné značky a iné prekážky, ak sa na ne predpísaným spôsobom neupozorňuje, b) znečistenie vozovky, poškodenie vozovky a iné závady spôsobené užívateľmi komunikácie alebo prevádzkovateľmi činností v okolí diaľnic, ciest a miestnych komunikácií, c) ojedinelé miesta s poľadovicou, ktorá vznikla námrazou, zamŕzaním stekajúcej vody na vozovku z okolia alebo vôd stojacich na vozovke v dôsledku zlej funkcie zariadenia na odvodnenie komunikácie.

8.10. Zodpovednosť správcov diaľnic, ciest a miestnych komunikácií za škody, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti so závadou v zjazdnosti diaľnic upravuje ustanovenie § 9a ods. 2 cestného zákona. Odvolací súd poukazuje na závery prijaté v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 17/2007, zo dňa 21.5.2008, ktoré sú použiteľné aj v prejednanom prípade a podľa ktorých „Cestný zákon upravujúci v citovanom ustanovení § 9a ods. 2 zodpovednosť správcu komunikácie za škodu

je vo vzťahu k ustanoveniu § 420 Občianskeho zákonníka špeciálnym predpisom. Predpokladom zodpovednosti správcu komunikácie za škodu podľa § 9a ods. 2 cestného zákona je závada v zjazdnosti komunikácie ako príčina vzniku škody. Zavadou v zjazdnosti treba rozumieť tak významnú zmenu (zhoršenie) zjazdnosti komunikácie, ktorá je síce odstrániteľná bežnou údržbou, no svojím charakterom sa natoľko vymyká stavebnému stavu a dopravno-technickému stavu pozemnej komunikácie a poveternostným vplyvom, že vodič ani pri obozretnej jazde, rešpektujúcej stav komunikácie či prípadné dôsledky poveternostných vplyvov, nemôže jej výskyt predpokladať a účinne reagovať pri riadení vozidla tak, aby závada neovplyvnila jeho jazdu a nevznikla tým škoda. Ak príčinou škody nie je závada v zjazdnosti, teda ak nie je daná zodpovednosť správcu komunikácie za škodu podľa cestného zákona, nie je tým vylúčená jeho prípadná všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Ak však príčinou vzniku škody je stavebný stav alebo dopravno-technický stav komunikácie, neprichádza do úvahy zodpovednosť správcu komunikácie za škody nielen podľa cestného zákona, ale ani podľa Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 9a ods. 1 cestného zákona, ktoré je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku tiež špeciálnym ustanovením, totiž v takýchto prípadoch vylučuje vznik nároku na náhradu škody a teda aj vznik zodpovednosti za škodu.“

8.11. V prejednávanej veci bolo sporným, či absencia oplotenia diaľnice predstavuje závadu v zjazdnosti diaľnice a či v tej súvislosti žalovaný ako správca diaľnice zodpovedá za škodu spôsobenú žalobcovi ako užívateľovi diaľnice. Podľa názoru odvolacieho súdu oplotenie diaľnice, s poukazom na znenie ustanovenia § 13 ods. 1 vyhlášky č. 35/1984 Zb., predstavuje jej stavebný stav, keďže podľa znenia citovaného ustanovenia do stavebného stavu diaľnice patria dopravné značky, zariadenia, bezpečnostné a ochranné zariadenia a podobne. Nevybudovanie oplotenia nie je preto zavadou v zjazdnosti diaľnice, ale je súčasťou jej stavebného stavu, preto nebol splnený predpoklad zodpovednosti žalovaného ako správcu diaľnice za žalobcom uplatnenú škodu v zmysle § 9a ods. 2 cestného zákona. K rovnakému záveru dospel aj súd prvej inštancie, keď v bode 26. odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že „Je teda zrejmé, že vybavenie diaľnice z hľadiska bezpečnosti dopravy (neosadenie oplotenia popri diaľnici), je stavebným stavom diaľnice, za ktorý žalobca nemá nárok na náhradu škody“.

8.12. Odvolateľ v odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie doslovnú aplikáciu vykonávacieho predpisu k cestnému zákonu, vyhlášky č. 35/1984 Zb., poukazujúc na to, že je 35 rokov stará, od jej prijatia došlo k zmenám v rozsahu siete diaľnic a ich používania. Odvolací súd uvádza, že dotknutý vykonávací predpis je platný a účinný, povinnosťou súdu je sa ním riadiť. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na čl. 16 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona. Odvolaciu námietku odvolateľa preto odvolací súd považuje za nedôvodnú.

8.13. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia postupoval tak, akoby výpočet závad v zjazdnosti ciest v ustanovení § 12 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. bol taxatívny. Odvolací súd sa s uvedeným názorom odvolateľa nestotožňuje, súd prvej inštancie v bode 22. odôvodnenia rozhodnutia ako aj v jeho bode 26. citoval dotknuté ustanovenie, pričom uviedol, že vykonávací predpis uvádza „fakultatívny výpočet závad v zjazdnosti ciest“, používajúc spojku „najmä“. Ani ďalšie úvahy súdu prvej inštancie o „statickom“ a „kinetickom“ stave vecí (v súvislosti s výkladom pojmu závada v zjazdnosti) nesvedčia o tom, že k výkladu tohto ustanovenia pristupoval súd prvej inštancie ako by išlo o taxatívny výpočet závad. A ak v tejto súvislosti odvolateľ namietal vytvorenie vlastnej definície závad súdom prvej inštancie a vytýkal mu, že nie je možné zistiť, ako k tomuto záveru súd dospel odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vysvetlil svoje myšlienkové pochody, na základe ktorých dospel k logickému záveru (podľa názoru odvolacieho súdu), s ktorým možno súhlasiť. Obdobne vysvetľoval pojem „závada v zjazdnosti“ Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5 Co 185/2018, zo dňa 30.11.2018. Odvolací súd preto uvedenú odvolaciu námietku žalobcu považuje za nedôvodnú.

8.14. Odvolateľ v odvolaní poukázal na to, že technická norma s výstavbou oplotenia počíta a žalovaný ju na väčšine úsekov aj dodržiava, pričom vytýkal súdu prvej inštancie, že sa s touto právnou a skutkovou okolnosťou nevysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že technická norma týkajúca sa výstavby diaľnice počíta s výstavbou jej oplotenia nemá vplyv na vylúčenie zodpovednosti žalovaného, ak škoda vznikla zo stavebného stavu alebo dopravno-technického stavu diaľnic, ako je to upravené v ustanovení § 9a ods. 1 cestného zákona. Uvedenú odvolaciu námietku odvolací súd považuje za nedôvodnú.

8.15. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní dôvodil tým, že existuje všeobecná prevenčná povinnosť, ktorá zaväzuje každého a o to viac odborne spôsobilé osoby, odvolací súd poukazuje opätovne na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 17/2007, zo dňa 21.5.2008, podľa ktorého „Ak však príčinou vzniku škody je stavebný stav alebo dopravno-technický stav komunikácie,

neprichádza do úvahy zodpovednosť správcu komunikácie za škody nielen podľa cestného zákona, ale ani podľa Občianskeho zákonníka.“

9. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

10. Odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie tak, že žalovanému a intervenientovi priznáva nárok na náhradu trov konania každému v rozsahu 100 %, keďže súd prvej inštancie nepostupoval dôsledne podľa právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 262 ods. 1 C.s.p. Podľa uvedeného ustanovenia súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne najprv o nároku na náhradu trov konania a až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhodne o výške náhrady trov konania (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým tento uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť žalovanému a intervenientovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, tak nebol v súlade s uvedenou právnou úpravou.

11. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný a intervenient mali v odvolacom konaní plný úspech, preto majú aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania každý v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).